

работи съ такива вещества, човѣкъ трѣбва да знае, какъ да ги употрѣбѣва.

Има думи въ човѣшката речъ, които съдържатъ голѣма експлозивна сила въ себе си, вследствие на което произвеждатъ взривъ въ човѣка. Достатъчно е възлюбениятъ на момата да ѝ каже, че не я обича, за да се върне тя дома си смазана и убита: погледътъ ѝ става мжтенъ, лицето ѝ почернява. Животътъ изгубва смисълъ за нея, не ѝ се живѣе. Защо? Възлюбениятъ ѝ казалъ, че не я обича. Той произнесълъ една дума, съ която раздвижилъ малко въздуха, и тя не иска вече да живѣе. Какво трѣбва да направи момата? Тя трѣбва да научи закона за превръщане на нѣщата. Вмѣсто да повтаря думитѣ „не ме обича“, тя трѣбва да ги превърне, да каже „мене обича“. Или, каже ли ѝ възлюбениятъ, че не я обича, следъ отрицателната частица „не“, тя трѣбва да постави запетая. Тогавъ смисълътъ на думитѣ ще стане положителенъ: Не, мене обича. Следователно, за да не страда излишно, човѣкъ трѣбва да се научи да поставя запетая следъ всички отрицателни мисли. Каже ли нѣкой, че Богъ не го обича, следъ частицата „не“ веднага трѣбва да тури запетая: Не, Богъ ме обича. Единствениятъ, който обича, това е Богъ. Ако нѣкой мисли, че Богъ не го обича, причината за това е той самъ. Като не разбира законитѣ, той отправя лоши мисли къмъ Бога. Тия мисли, като негово дѣло, се връщатъ обратно при своя създателъ. И човѣкъ, като не знае, че лошитѣ